

DOMNULE PRESEDINTE,

Subsemnatul **MOLDOVEANU MIHAI**, in calitate de intimat – inculpat in dosarul mai sus mentionat, in temeiul dispozitiilor art. 139 alin. 2 din Codul de procedura penala, art. 6 si art 13 din C.E.D.O., art. 2 din Protocolul nr. 4 aditional la Conventie, art. 197 alin. 2 rap. la art. 145 indc. 1 si art 143 din Codul de procedura penala, formulez prezenta:

CERERE de REVOCARE

a masurii obligarii de a nu parasi tara dispusa prin Decizia penala nr. 230/06.11.2012 pronuntata de Completul de 5 Judecatori al Inaltei Curti de Casatie si Justitie in Dosarul nr. 6015/1/2012, pe care o consider nelegala si netemeinica, pentru urmatoarele motive:

- instanta de revizuire speciala nu a pus in executare decat partial Hotararea C.E.D.O pronuntata in data de 19 iunie 2012 in cauza subsemnatului impotriva Romaniei, restrangandu-i in mod nelegal efectele obligatorii;
- masura preventiva a fost luata de catre o instanta care nu avea competenta materiala in acest sens;
- masura a fost luata cu incalcare normelor imperative ale art. 143 C.p.p (nu am fost audiat, nu exista probe si indicii temeinice), art. 137 alin. 3 C.p.p si art. 2 din Protocolul nr. 4 aditional la Conventia europeana a drepturilor omului.

In fapt,

Prin **Decizia penala nr. 230/06.11.2012** pronuntata de Completul de 5 Judecatori al Inaltei Curti de Casatie si Justitie in Dosarul nr. 6015/1/2012 **mi s-a admis cererea de revizuire formulata in baza Hotararii C.E.D.O., a fost desfiintata Decizia nr. 4332/07.11.2000 iar cauza a fost trimisa prezentului complet spre rejudecarea recursului Ministerului Public.**

Reamintesc faptul ca prin **Hotararea CEDO** mai sus mentionata, pronuntata in data de 19.06.2012 in cauza subsemnatului impotriva Romaniei, s-a constatat ***incalcarea de catre stat a dreptului subsemnatului la un proces echitabil, garantat de art. 6 paragraful 1 (in ceea ce priveste condamnarea mea de către Curtea Suprema de Justitie direct in recurs fără a fi fost audiat și fără a fi fost administrate în mod direct probe) si paragraful 3 lit. c) din Conventie*** (în ceea ce privește faptul ca nu am avut aparator cu prilejul solutionarii recursului de catre Inalta Curte de Casatie si Justitie, in Dosarul nr. 1056/2000)

Prin aceeași hotărâre definitivă, Completul de 5 Juecatori al Inaltei Curti de Casatie și Justitie a dispus, cu încălcarea dispozițiilor legale, luarea față de subsemnatul a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, motivându-se lapidar ca “*in cauza exista probe și indicii temeice care să facă rezonabilă presupunerea că ar fi săvârșit faptele reținute în Rechizitoriu*”.

I. Aspecte referitoare la faptul că instanța de revizuire specială nu a pus în executare decât parțial Hotărârea C.E.D.O. pronunțată în data de 19 iunie 2012 în cauza subsemnatului împotriva României, restrângându-i în mod nelegal efectele obligatorii

» **Obligația** Completului de 5 Juecatori investit cu cererea subsemnatului de revizuire era aceea **de a lua toate măsurile legale în vederea restabilirii echității procesuale și de a asigura punerea în executare a Hotărârii CEDO din data de 19 iunie 2012.**

Această obligativitate de a executa hotărârea decurge din disp. art. 46 pct.1 din Convenție, în conformitate cu care “Inaltele părți Contractante se angajează să se conformeze hotărârilor definitive ale Curtii în litigiile în care ele sunt părți” și din angajamentul Statului care nu și-a îndeplinit obligația primară de a garanta drepturile recunoscute de Convenție, în termenii prevăzuți de articolul 1.

Mai exact, **Statul are obligația de a înceta exercitarea faptului ilicit, de a repara consecințele trecute ale faptului ilicit, precum și de a evita încălcările similare ce ar putea interveni ulterior (de a nu repeta faptul ilicit).**

Executarea completă a unei hotărâri pronunțate de CEDO implică de cele mai multe ori implementarea unei palete complexe de obligații ce incumbă statelor, care decurg fie explicit, fie implicit (pe cale de interpretare, prin decodificarea textului hotărârii) din deciziile de condamnare pronunțate de Curtea Europeană și care se pot clasifica în:

- **măsuri cu caracter individual, care vizează înlăturarea rapidă a efectelor cu privire la persoana reclamantului, generate de violarea de către stat a Convenției;**
- **măsuri cu caracter general, care urmăresc obiective de ordin mai larg, subsumate înlăturării riscurilor unor violări similare de ordin structural.**

Executarea unei hotărâri implică pentru statul vizat și instituțiile sale competente capacități de evaluare corectă, voință politică, seriozitate față de angajamentele asumate prin Convenția europeană a drepturilor omului și, implicit, **o acțiune rapidă și eficientă de înlăturare a violărilor Convenției.** Or, acestea nu pot pleca decât de la premisa recunoașterii cu bună credință a “utilității condamnării” suferite, a faptului că aceasta nu face decât să consacre existența reală a unei deficiențe de sistem, care oricum, din interes social, trebuie remediată.

» In cazul de fata, masurile cu caracter individual ce trebuiau luate de catre stat (prin organul judiciar competent, si anume Completul de 5 judecatori) trebuiau sa vizeze repunerea totala a subsemnatului in situatia anterioara incalcarii drepturilor garantate de catre Conventie, fara a mi se crea o situatie mai grea sau o alta situatie inechitabila suplimentara (“restitutio in integrum”).

» Or, in cadrul punerii in executare a acestor masuri cu caracter individual, algoritmul juridic ar fi trebuit sa fie extrem de simplu:

- ipoteza era continuta in **Hotararea CEDO** si se referea la faptul ca **Statul Roman incalcase dreptul subsemnatului la un proces echitabil** intrucat, desi fusesem achitat si pus in libertate de catre Curtea de Apel Oradea, am fost condamnat direct in recurs de Curtea Suprema de Justitie la 25 de ani de inchisoare fara a fi audiat, fara a fi administrate in mod nemijlocit probe si fara a avea avocat.

- concluzia ar fi impus instantei de revizuire o conduita ferma, univoca si echidistanta, si anume de a lua toate masurile legale pentru a ma pune in exact situatia anterioara pronuntarii acelei hotarari de catre C.S.J. .

Concret, Completul de 5 Judecatori nu trebuia decat sa desfiinteze Decizia Curtii Supreme de Justitie nr. 4334/07.11.2000 si sa ma puna in libertate.

» Subliniez inca o data faptul ca Decizia Curtii de Apel Oradea, prin care am fost achitat (atat in ceea ce priveste presupusul omor comis asupra lui Nagy Adalbert, cat si in ceea ce priveste pretinsa instigare la tentativa de talharie comisa asupra lui Vajna Tibor) si am fost pus in libertate, reprezenta ultimul act procesual ramas valabil, de natura a-mi intari prezumtia de nevinovatie si, implicit, de a inlatura in mod concret “existenta unor indicii si dubii” ca as fi “savarsit faptele prevazute in Rechizitoriu”, asa cum in mod tendentios sugereaza Completul de 5 judecatori in motivare.

» Completul de 5 Judecatori, insa, nu si-a indeplinit menirea de a pune in executare aceasta Hotarare CEDO si nu a restabilit in totalitate situatia anterioara incalcarii drepturilor mele garantate de Conventie, ci, dimpotriva, a comis un grav exces de putere si a adoptat o atitudine abuziva, instigand implicit la o noua incalcare a drepturilor mele procesuale (cu consecinta directa a mentinerii hotararii de condamnare).

» De vreme ce unica hotarare judecatoreasca ramasa valabila in urma admitterii revizuirii ramasese hotararea Curtii de Apel Oradea, este evident ca dispunerea unei masuri preventive fata de un inculpat ACHITAT nu reprezinta o “executare cu buna credinta a Hotararii C.E.D.O.” asa cum prevad normele europene, ci una pur formala.

» Mai mult decat atat, dispozitiile **art. 408 indc. 1 Cpp** mentioneaza in mod expres ca scopul unic al revizuirii speciale este acela de “a remedia consecintele grave ale incalcarii drepturilor prevazute de Conventie si constatate de catre Curte ce continua sa se produca”.

“A remedia” incalcarea produsa unui drept sub nici o forma **NU** poate fi realizata prin **restrangerea abuziva a altui drept**, asa cum a procedat Completul de 5 judecatori.

II. Aspecte referitoare la incompetenta materiala a instantei de revizuire speciala de a dispune cu privire la masurile preventive

» Sediul materiei cu privire la aceasta cale extraordinara de atac este reprezentat de dispozitiile **art. 408 indc. 1 C.p.p.** care, in alin. 1, mentioneaza ca *hotararile definitive pronuntate in cauzele in care Curtea Europeana a Drepturilor Omului a constatat o incalcare a drepturilor prevazute de Conventia europeana pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale pot fi supuse revizuirii daca consecintele grave ale acestei incalcari continua sa se produca si nu pot fi remediate decat prin revizuirea hotararii pronuntate.*

Dispozitia anterior citata a fost introdusa in legislatia procesual penala prin **Legea 576/2004** si a fost modificata prin **Legea 356/2006**.

Legiuitorul roman s-a raliat astfel **Recomandarii Comitetului de Ministrii (2000) 2** adoptata la cea de-a 694 reuniune din 19 ianuarie 2000, in sensul ca **statele parti ale Conventiei au fost invitate sa se asigure ca exista la nivel intern posibilitati adecvate pentru a realiza punerea in conformitate a situatiei reclamantului in plan intern cu decizia instantei europene**, si anume posibilitati corespunzatoare pentru reexaminarea unei cauze inclusiv pentru redeschiderea unei proceduri in cazul in care Curtea europeana a constatat o violarea a Conventiei.

» Precizam, inca de la inceput, faptul ca **normele juridice aplicabile revizuirii speciale se completeaza cu normele juridice specifice solutionarii RECURSULUI**, nu cu **normele juridice aplicabile revizuirii de drept comun** (asa cum in mod gresit se retine in Decizia nr. 230/06.11.2012), acest aspect rezultand din faptul ca **art. 408 indc. 1 alin. 11 lit. b) Cpp face trimitere la dispozitiile din capitolul III, sectiunea II.**

Prevederile legale mai sus mentionate evidentiaza, asa cum vom arata in continuare, lipsa de competenta materiala a instantei de revizuire speciala de a dispune cu privire la masurile preventive.

» **Astfel, Completului de 5 Judecatori sustine in mod eronat** in Decizia amintita faptul ca in cauza ar fi incidente dispozitiile **art. 404 alin. 2 C.p.p.** (“Instanta poate, de asemenea, lua oricare dintre masurile preventive daca sunt intrunite conditiile legale”), cu motivarea ca *“revizuirea de drept comun, revizuirea in cazul hotararilor CEDO si revizuirea in cazul deciziilor Curtii Constitutionale sunt cuprinse in aceesi sectiune, astfel incat in lipsa unor dispozitii exprese, revizuirea prevazuta de art. 404 indc. 1 din Cpp se completeaza cu dispozitiile revizuirii de drept comun” (??).*

Aceste sustineri sunt vadit gresite intrucat **“dispozitiile exprese”** despre care face vorbire Instanta **NU lipsesc**, ci, dimpotriva, **EXISTA SI SUNT EXTREM DE CLARE!**

Art. **art. 408 indc. 1 alin. 11 lit. b) Cpp** mentioneaza urmatoarele: “cand instanta constata ca cererea este fondata desfiinteaza hotararea si cand este necesara administrarea de probe, dispune rejudecarea de catre instanta in fata careia s-a produs incalcarea dreptului, **aplicandu-se dispozitiile din capitolul III, sectiunea II”**.

In esenta, Completului de 5 judecatori i-au fost acordate de catre legiutor **prerogative limitate**, specifice unei instante “speciale” de recurs, chemata **doar pentru a armoniza prevederile Hotararii CEDO de condamnarea a statului roman cu situatia speciala a revizuientului, unicul scop fiind acela de A REMEDIA CONSECINTELE NEGATIVE ALE INCALCARILOR DREPTURILOR acestuia.**

» Intrucat procedura revizuirii speciale se completeaza cu procedura recursului (normele juridice din **408 indc. 1 alin. 11 lit. b) C.p.p** fac trimitere la capitolul III, Sectiunea II) **Completul de 5 judecatori este obligat, conform art. 385 indc. 17, SA DESFIINTEZE HOTARAREA ATACATA DOAR IN LIMITELE PREVAZUTE DE ART. 385 indc. 6 C.p.p.**, adica numai cu privire la persoana care a declarat revizuirea si la persoana la care se refera declaratia de revizuire, **CU RESPECTAREA DREPTULUI FUNDAMENTAL INSTITUIT DE ART. 385 INDC. 8 CPP, AL NEAGRAVARII SITUATIEI IN PROPRIA CALE DE ATAC (“non reformatio in pejus”).**

Or, **desi mi s-a admis calea de atac si teoretic trebuia sa fiu pus in situatia anterioara**, practic **MIE MI S-A AGRAVAT SITUATIA** intrucat **dupa pronuntarea Hotararii de achitare de catre Curtea de Apel Oradea subsemnatul am fost pus in libertate si nu s-a luat nici o masura preventiva fata de mine.**

Desi **trebuiau remediate** in totalitate incalcarile drepturilor mele stabilite de C.E.D.O, **mie mi-au fost incalcate, din nou, aceste drepturi**

» In egala masura, trebuie precizat ca **art. 385 indc. 17 C.p.p** (referitor la desfiintarea hotararii si continutul deciziei) face trimitere la **art. 382 alin 2. si 3 C.p.p** (din materia apelului) despre care se mentioneaza ca se aplica corespunzator.

Or, **art 382 alin. 2** specifica faptul ca **hotararea poate fi desfiintata chiar si numai cu privire la anumite persoane** (lucru care de altfel, s-a si intamplat, decizia din recursul din 2000 fiind desfiintata doar in ceea ce ma priveste pe mine) iar in **alin. 3** se mentioneaza ca **atunci cand prima instanta a dispus arestarea inculpatului, instanta de apel poate mentine aceasta masura in cazul in care desfiinteaza hotararea.**

Aceasta este **singura exceptie** permisa de legiutor!

Este **inaplicabila in cazul meu** din doua motive:

1). pentru ca Instanta apel, nu a dispus arestarea mea, ci dimpotriva, m-a achitat si pus in libertate (or, in cazul unei achitari, nu prea mai exista temeiuri de fapt sau de drept pentru a justifica o masura preventiva)

2). art. 408 indc. 1 alin. 11 lit. b) C.p.p cu referire la art. 385 indc. 17 raportat la art. 382 alin. 3 nu permite luarea oricarei alte masuri preventive doar pentru ca in mod arbitrar instanta de revizuire se raporteaza la Rechizitoriu si nu la hotararea de achitare ulterioara (care “contrazice” “putin” continutul Rechizitoriului in partile sale esentiale referitoare la crima si tentativa de talharie) .

In egala masura, art. 382 alin. 2 vorbeste de “mentinerea” masurii arestarii preventive dispuse de instanta ierarhic inferioare, nicidecum de “luarea” unei masuri preventive de catre instanta de casare.

» Pe cale de consecinta, in ciuda faptului ca **art. 408 indc. 1** a fost inserat tot in Sectiunea a II-a a capitolul IV, dupa revizuirea de drept comun prevazuta la **art. 399-408 C.pp.**, este evident ca cele doua cai extraordinare de atac au structura si particularitati distincte, iar normele ce le guverneaza nu pot fi “combinate” (asa cum sustine Completul de 5 judecatori, pentru a justifica ingradirea abuziva a libertatii mele), **intrucat DISPOZITIILE LEGALE IN MATERIA LIBERTATII PERSOANEI SUNT DE STRICTA INTERPRETARE** (nefiind susceptibile a fi aplicate prin “analogie”, “extindere” sau “completare”, in lipsa unei prevederi exprese).

» In acest sens, va rog sa observati ca in corpul **art. 408 indc. 1 alin. 5 C.pp** este reiterata textual doar mentiunea de la alin. 1 al art 404 Cpp, referitoare la posibilitatea suspendarii hotararii atacate, fara a fi inserata mentiunea de la alin. 2 al aceluiasi articol, cu privire la posibilitatea luarii masurilor preventive. Legiuitorul nu a fost in acest caz “uituc”, ci cat se poate de coerent. Daca ar fi vrut sa permita Instantei de revizuire speciala sa dispuna cu privire la masurile preventive, ar fi precizat expres acest lucru.

De altfel, este logica si perfect justificata ratiunea pentru care legiuitorul a introdus doar in competenta instantei de revizuire de drept comun posibilitatea de a dispune asupra masurilor preventive. De vreme ce aceasta Instanta, dupa admiterea in principiu, rejudeca cauza pe fond, administrand, reinterpretand probe si actionand ca o instanta de prim grad, este evident ca poate lua si masuri preventive, de natura a asigura buna desfasurare a procesului penal.

Este inexplicabil de ce legiuitorul s-ar fi obosit sa creeze o institutie juridica distincta si un articol de lege separat, cand putea foarte bine sa mai adauge inca un caz particular enumerarii limitative de la art. 394 Cpp.

In masura in care aceasta cale de atac speciala, ce deroga de la cea generala, este amplu reglementata, iar normele de trimitere fac referire expresa la procedura recursului, este evident ca se completeaza procedura acestuia, nicidecum cu procedura revizuirii.

De altfel, nici legiuitorul nu pastreaza in corpul textului de la art. 408 indc. 1 nici o norma de juridica specifica revizuirii de drept comun, institutia nou creata avand o situatie particulara si o menire distincta.

Este adevarat ca in ambele situatii este posibila suspendarea hotararii supuse revizuirii (dupa admiterea in principiu, in cazul revizuirii de drept comun, si imediat dupa momentul

depunerii cererii, la revizuirea speciala) insa aceasta nu aceasta prevedere este de esenta caii de atac si nici nu are legatura cu aptitudinea ei functionala, fiind de altfel si unicul element comun.

» Rationamentul Completului de 5 judecatori este **neconstitutional, incalca prevederile Conventiei si creeaza un precedent periculos**, cu consecinte iremediabile nu doar asupra libertatii persoanelor, dar si asupra echitatii procesului in ansamblul sau.

A considera ca o masura preventiva poate fi luata in absenta unui text de lege expres, doar pe cale de simpla interpretare extensiva, incalca cele mai elementare garantii procesuale.

Mai mult decat atat, in baza aceluiasi rationament eronat, s-ar putea sustine si faptul ca era posibila inclusiv luarea masurii arestarii preventive (de vreme ce art. 404 alin. 2 permite luarea oricarei masuri preventive). Or, avem serioase dubii ca admiterea revizuirii si arestarea preventiva a revizuiantului ar fi insemnat “restabilirea echitatii” din perspectiva executarii Hotararii CEDO.

» Din moment ce Curtea Europeana nu a analizat fondul cauzei, nevinovatia sau vinovatia mea, pronuntandu-se doar asupra incalcarilor drepturilor fundamentale, nici Completul de 5 judecatori nu era indriduit sa o faca.

Completul de 5 judecatori, in acesta situatie de la **art. 408 indc. 1 alin. 11 lit. b):**

- nu retine cauza spre rejudecare si nu o examineaza pe fond, ci creeaza premisele pentru ca dosarul sa fie solutionat pe fond de catre instanta competenta in fata careia s-au produs incalcarile drepturilor prevazute de Conventie, in speta completul de 3 judecatori ce trebuie sa rejudece recursul parchetului;

- nu are dreptul sa administreze probe;

- nu are dreptul sa dispuna masuri ce tin de fondul cauzei .

Or, masurile preventive nu pot fi luate decat intr-un cadru procesual care sa permita analizarea fondului cauzei.

» Prezentam in continuare DIFERENTELE majore dintre cele doua categorii de revizui, de natura a demonstra, inca o data, ca Completul de 5 judecatori nu avea dreptul sa dispuna masuri preventive:

- motivele ce stau la baza declansarii celor doua proceduri:

Astfel, daca de esenta *revizuirii simple de la art. 399-408 Cpp* acestea vizeaza aparitia, descoperirea unor **fapte si imprejurari noi**, necunoscute la data solutionarii cauzei, de natura a atrage netemeinicia hotararii, *in cazul revizuirii prevazute de art. 408 indc. 1* relevanta prezinta doar **existenta unei hotarari de condamnare a statului roman de catre instanta europeana** pentru incalcari ale drepturilor fundamentale ale petentului.

- instanța competentă:

În cazul revizuirii simple, competența de soluționare a fost atribuită **instanței care a judecat cauza în prima instanță** (cu sesizarea prealabilă și efectuarea actelor de cercetare de către procurorul de pe lângă Parchetul de pe lângă instanța care a judecat cauza în prima instanță).

În cazul revizuirii speciale de la 408 indc. 1, competența revine **Completului de 5 judecatori al Înaltei Curți de Casație și Justiție**.

- procedura de soluționare:

Revizuirea simplă, de drept comun, se soluționează în două etape:

- admitere în principiu (conform art. 403, etapa în cadrul căreia instanța competentă examinează în camera de consiliu, fără citirea părților și fără participarea procurorului, dacă cererea de revizuire este făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele strânse în cursul cercetării efectuate de către procuror rezultă date suficiente pentru admiterea în principiu);

- dispozițiile art. 404 Cpp permit instanței ca, o dată cu admiterea în principiu, să fie dispusă masura suspendării executării hotărârii supuse revizuirii și, în măsura în care sunt întrunite condițiile legale, se pot lua oricare dintre măsurile preventive.

- **rejudecarea cauzei pe fond** după admiterea în principiu **se complineste**, conform art. 405 C.p.p., **cu regulile de procedură privind judecarea în prima instanță, putând fi administrate din nou probele care au fost efectuate în cursul primei judecări**

Revizuirea specială, derogatorie de la dreptul comun:

- nu prevede o soluționare în două etape a cererii (admitere în principiu și soluționare pe fond);

- îngaduie Instanței, conform art. 408 indc. 1 alin. 5, să dispună doar suspendarea executării hotărârii atacate imediat după depunerea cererii de revizuire (din oficiu, la cererea procurorului sau a părții) **însa nu este prevăzută posibilitatea de a fi luate măsuri preventive;**

- **judecarea pe fond a revizuirii speciale se complineste cu normele aplicabile soluționării recursului** (atât lit. a) cât și lit. b) ale alin. 11 din art. 408 indc. 1 cpp fac trimitere la capitolul III, secțiune II)

- finalitatea căii de atac:

Revizuirea simplă, de drept comun

- În măsura în care revizuirea este întemeiată, **instanța de revizuire anulează hotărârea în măsura în care a fost admisă revizuirea sau hotărârile care nu se pot concilia și pronunță o nouă hotărârea, conform art. 343-353, acționând ca o veritabilă instanță de fond și statuând asupra existenței faptei penale, a vinovăției inculpatului și răspunderii penale în ansamblul ei.**

Revizuirea specială, derogatorie de la dreptul comun:

- In masura in care cererea de revizuire este fondata, Completul de judecatori desfiinteaza hotararea atacata **si se comportanta ca o instanta de recurs, adica fie retinere cauza spre rejudecare si inlatura consecintele incalcarii dreptului, fie dispune rejudecarea de catre instanta in fata careia s-a produs incalcarea dreptului, atunci cand este necesara administrarea de probe.**

III. Aspecte referitoare incalcarea dispozitiilor art. 143 C.p.p (nu am fost audiat, nu exista probe si indicii temeinice), art. 137 alin. 3 C.p.p si art. 2 din Protocolul nr. 4 aditional la Convenția europeana a drepturilor omului

In conformitate cu dispozitiile art. 145 inde. 1 coroborat cu. art. 145 alin. 1 raportate la art. 143 C.p.p, *masura obligarii de a nu parasi tara poate fi luata fata de invinuit sau inculpat, numai dupa ascultarea acestuia in prezenta aparatorului, daca sunt probe sau indicii temeinice ca a savarsit o fapta prevazuta de legea penala.*

Ascultarea impusa imperativ de textul art. 143 C.p.p trebuie sa aiba loc in conditiile art. 6 alin. 3 si art. 70 alin. 2.

Asa cum rezulta din practica Deciziei pronuntate de Completul de 5 Judecatori in data de 06.11.2012, **subsemnatul desi eram prezent in fata Instantei de judecata, nu am fost audiat.**

Mai mult decat atat, in ciuda incercarilor mele repetate de a lua cuvantul, instanta mi-a cenzurat acest demers, acordandu-mi dreptul doar la ultimul cuvant, si doar cu privire la cererea de revizuire, cu motivarea ca nu este necesar sa-mi expun punctul de vedere personal de vreme ce am aparator.

Fara a insista asupra cinismului situatiei create (*in sensul in care am castigat la CEDO inclusiv pentru ca am fost condamnat la 25 de ani de inchisoare fara ca Instanta sa ma audieze macar*), nu pot decat sa subliniez ca nulitatea absoluta a masurii preventive luate (ce decurge din aceasta neaudiere a mea in cadrul sedintei de judecata din data de 06.11.2012 si din incalcare implicita a dreptului meu la un proces echitabil) nu poate fi remediata decat prin revocarea masurii.

Concret, Instanta a retinut in Decizia amintita ca “*in cauza exista probe si indicii temeinice care sa faca verosimila si rezonabila presupunerea ca inculpatul Moldoveanu Mihai a savarsit faptele retinute prin Rechizitoriu*”, repetand de nenumarate ori, aproape obsesiv, ca “*exista probe si indicii temeinice privind comiterea de catre inculpat a infractiunilor pentru care este trimis in judecata*”.

Hotararea Completului de 5 Judecatori este contradictorie intrucat, pe de o parte, se admite revizuirea si se stabileste ca ultimul act procesual ramas valabil in cauza este Decizia de Achitare a Curtii de Apel Oradea si, pe de alta parte, se ignora continutul

acestei decizii de natura a-mi proteja si mai mult prezumtia de nevinovatie si se face referire la continutul actului de inculpare, respectiv Rechizitoriul (act cu care, de altfel, Completul nu fusese sesizat).

Dispozitiile art. 6 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului garanteaza in materie penala fiecarei persoane acuzate dreptul de a se apara si de a beneficia de toate inlesnirile necesare pregatirii apararii. Dreptul la un proces echitabil al unei persoane acuzate de fapte penale vizeaza, in primul rand, dreptul de a fi audiat in vederea expunerii propriului punct de vedere asupra faptelor imputate.

In ciuda faptului ca Instanta a facut trimitere generica la “probe si indicii temeinice”, nu a indicat care ar fi acelea si nici nu mi-a oferit posibilitatea de a le combate.

Or, audierea prevazuta imperativ de textul art. 143 C.p.p trebuie sa vizeze atat faptele imputate cat si necesitatea luarii masurii privita din perspectiva dispozitiilor art. 136 Cpp.

De altfel, luarea unei masuri preventive fata de o persoana ACHITATA nici nu este posibila in legislatia romana actuala, de vreme ce dispozitiile **art. 140 alin. 1 lit. b) teza finala C.p.p** prevad cu titlu imperativ faptul ca “masurile preventive inceteaza de drept in caz de achitare”.

In egala masura, chiar si dispozitiile art. 404 alin. 2 Cpp - la care Completul de 5 judecatori face referire in mod eronat pentru a justifica masura - precizeaza in mod expres ca masurile preventive pot fi luate “daca sunt intrunite conditiile legale”. In cauza de fata nu erau evident intrunite aceste conditii legale pentru ca eram achitat!

Pe cale de consecinta, **masura** nu este doar **profund nelegala**, ci si **arbitrara**, intrucat nici macar nu au fost administrate probe de natura a modifica sau schimba in vreun fel situatia de fapt retinuta in decizia Curtii de Apel (singura instanta din acest dosar care a realizat cercetare judecatoreasca, asa cum se retine de altfel si in paragraful 65 din cuprinsul Hot. CEDO)

Invocam in sprijinul sustinerilor noastre inclusiv practica Inaltei Curti de Casatie si Justitie in materie, in speta **Decizia nr. 1656 din 22 aprilie 2011 pronuntata de Sectia penală**, in cuprinsul careia se precizeaza ca “În raport cu soluția de achitare dispusă de prima instanță pentru infracțiunile pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, soluție pronunțată în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 alin. (1) lit. a) și art. 10 alin. (1) lit. c) C. proc. pen., instanța de apel nu poate reține existența indiciilor temeinice, în accepțiunea art. 68¹ C. proc. pen., care să justifice luarea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea, dacă nu a administrat nicio probă care să schimbe situația de fapt reținută de prima instanță”

Măsura dispusă de Completul de 5 judecatori este contrară atât dispozițiilor art. 145 indc. 1 raportat la art. 143 C. proc. pen., cât și prevederilor **art. 2 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților**

fundamentale. Potrivit paragrafului 2 al acestui din urmă text de lege, „orice persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv pe a sa.”

Mai mult decat atat, luand in considerare ca masurile preventive se pot lua doar in cursul procesului penal, prin aceasta intelegandu-se perioada cuprinsa intre inceputului urmaririi penale si pronuntarea hotararii definitive de condamnare, insasi punerea in discutie a luarii unei masuri preventive fata de o persoana condamnata definitiv pentru aceleasi fapte este absurda.

Masura este profund inechitabila si injusta, de natura a crea premisele altor abuzuri intrucat **asa-zisa “temeicie” a acestor indicii nu este analizata in raport cu situatia mea particulara, ci in raport cu faptul ca coinculpata Spinu (fosta) Rotariu Gabriela**, urmare parcurgerii unei proceduri similare, **a fost condamnata definitiv de catre instanta de rejudecare** (subliniez ca acea condamnare s-a realizat fara a se administra probe, asa cum impunea Decizia CEDO, si a fost emisa cu o opinie separata chiar in acest sens).

Or, **in acea procedura subsemnatul nu am avut nici o calitate**, nu am putut sa ma apar sau sa propun probe, iar **invocarea acelui precedent judiciar, in contextul in care rejudecarea recursului meu nici macar nu a inceput, este de natura tranforma in ridicol notiunea de proces echitabil in ceea ce ma priveste, solutia acestui dosar parand a fi fost deja impusa ierarhic de insusi Presedintele I.C.C.J.,** (presedinte in sedinta din 06.11.2012 al Completului de 5 Judecatori).

Prin maniera in care a fost dispusa masura se pune in evidenta, in egala masura, faptul ca aceasta nici macar nu a fost conceputa ca o masura preventiva ci ca o masura de natura a anticipa o iminenta condamnare de catre Completul de 3 judecatori.

In aceste conditii, in vederea restabilirii, macar formale, a echitatii si legalitatii acestui proces penal, va rog sa admiteti prezenta cerere astfel cum a fost formulata si sa dispuneti revocarea masurii preventive.

In drept,

Art. 139 alin. 2 din Codul de procedura penala, art. 6 si art 13 din C.E.D.O., art. 2 din Protocolul nr. 4 aditional la Conventie, art. 197 alin. 2 rap. la art. 145 indc. 1 si art 143 ai art. 137 alin. 3 din Codul de procedura penala

MOLDOVEANU MIHAI

**DOMNULUI PRESEDINTE AL INALTEI CURTI DE CASATIE SI JUSTITIE
SECTIA PENALA**